

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 152/2023-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho, zo sudkyne Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED]

zastúpeného advokátom JUDr. Jiřím Martausom, 1. mája 19, Liptovský Mikuláš, proti jednoznačne neidentifikovanému postupu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, proti postupu Krajskej prokuratúry v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn 53/22/2200 a proti postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 Gn 1386/22/1000-5 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 16. februára 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľa vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 16 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 3 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd jednoznačne neidentifikovaným postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov (ďalej len „ústav na výkon trestu“), postupom Krajskej prokuratúry v Trnave (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Kn53/22/2200 (ďalej len „napadnutý postup krajskej prokuratúry“) a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 Gn 1386/22/1000-5 (ďalej aj „napadnutý postup generálnej prokuratúry“).

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol nariadený uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 2 To 73/2022-917 z 20. decembra 2022, pričom od marca 2017 do 9. novembra 2022 tento trest vykonával v ústave na výkon trestu. Sťažovateľ žiadosťou z 11. augusta 2022 požiadal ústav na výkon trestu

o poskytnutie stanoviska ku skutočnosti, že počas každého eskortovania sťažovateľa boli proti nemu používané donucovacie prostriedky. Túto žiadosť ústav na výkon trestu vybavil prípisom č. k. UVTOSaUVV-04228/13-LO-2022-3 z 18. augusta 2022, ktorým sťažovateľovi oznámil, že v zmysle zákona č. 4/2001 Z. z. o Zbore väzenskej a justičnej stráže v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ZVJS“) o použití donucovacích prostriedkov vopred rozhodne riaditeľ ústavu s prihliadnutím najmä na závažnosť spáchanej trestnej činnosti, fyzickú zdatnosť, nebezpečnosť, zdravotný stav, poznatky preventívno-bezpečnostnej služby a správanie eskortovanej osoby.

2.1. Sťažovateľ podaním z 23. augusta 2022 označeným ako „*Podnet na preskúmanie zákonnosti príslušníkov ÚVTOS Leopoldov*“ a adresovaným krajskej prokuratúre namietal, že počas jeho zdravotnej eskorty realizovanej 16. mája 2022, ako aj počas všetkých ostatných eskortovaní vykonávaných príslušníkmi ústavu na výkon trestu bol počas celej doby trvania eskorty obmedzovaný donucovacím prostriedkami. Krajská prokuratúra toto podanie vybavila upovedomením č. k. 3 Kn 53/22/2200 z 23. augusta 2022 (ďalej len „upovedomenie krajskej prokuratúry“), ktorým vyrozumela sťažovateľa, že v predmetnej veci nezistila splnenie predpokladov na prijatie prokurátorského opatrenia, a preto podnet sťažovateľa ako nedôvodný odložila podľa § 36a ods. 3 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“).

2.2. Sťažovateľ následne opakovaným podnetom z 10. októbra 2022 podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre požiadal generálnu prokuratúru o preskúmanie zákonnosti postupu ústavu na výkon trestu pri eskortách sťažovateľa, ako aj preskúmanie zákonnosti vybavenia jeho podnetu z 23. augusta 2022 upovedomením krajskej prokuratúry. Generálna prokuratúra opakovaný podnet sťažovateľa vybavila upovedomením č. k. IV/3 Gn 1386/22/1000-5 z 21. novembra 2022 (ďalej aj „upovedomenie generálnej prokuratúry“), ktorým vyrozumela sťažovateľa o zákonnosti odloženia jeho podnetu upovedomením krajskej prokuratúry.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti v podstatnom uvádza, že jeho eskorty počas výkonu väzby, ako aj počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu boli realizované tak, že počas celej eskorty bol spútaný na nohách a rukách kovovými putami, ktoré boli spojené reťazou a spútaťavacím opaskom za súčasného nasadenia nepriehľadných okuliarov a chráničov sluchu na zamedzenie priestorovej orientácie. Podľa názoru sťažovateľa už aj len jedna takáto eskorta predstavuje neľudské a ponižujúce zaobchádzanie. Skutočnosť, že sťažovateľ bol eskortovaný uvedeným spôsobom, nespochybnil ústav na výkon trestu ani krajská prokuratúra a ani generálna prokuratúra, avšak na rozdiel od sťažovateľa zastávajú názor, že sa tak stalo v súlade so zákonom.

3.1. Vo vzťahu k upovedomeniu krajskej prokuratúry a upovedomeniu generálnej prokuratúry sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti v podstatnom namieta ich arbitrárnosť. Podľa názoru sťažovateľa krajská prokuratúra a ani generálna prokuratúra v týchto upovedomeniach neposkytli jasnú a zreteľnú odpoveď na jeho námietky, ktoré formuloval vo vzťahu k ním tvrdenej nezákonnosti jeho eskortovania.

4. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

«Základné práva [redacted], trvalé bytom [redacted], t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, nebyť vystavený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa článku 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov, boli porušené. Základné práva [redacted]

[redacted], t. č. vo výkone trestu odňatia slobody, nebyť vystavený neľudskému a ponižujúcemu zaobchádzaniu podľa článku 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj základné práva na inú právnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3Kn 53/22/2200 a postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 Gn 1386/22/1000-5, boli porušené.

Rozhodnutie Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky číslo IV/3 Gn 1386/22/1000-5 zo dňa 21. 11. 2022 označené ako „Upovedomenie“ sa zrušuje a vec sa vracia Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky na ďalšie konanie.

[redacted], sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 6.000,- eur, ktoré mu je povinný zaplatiť Ústav na výkon trestu odňatia slobody a Ústav na výkon väzby Leopoldov. [redacted] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- eur, ktoré mu je povinná zaplatiť Krajská prokuratúra Trnava. [redacted] sa priznáva finančné zadosťučinenie vo výške 3.000,- eur, ktoré mu je povinná zaplatiť Generálna prokuratúra Slovenskej republiky.»

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa (vychádzajúc z petitu ústavnej sťažnosti, pozn.) je namietané porušenie jeho označených práv napadnutými postupmi ústavu na výkon trestu, krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry. Z odôvodnenia ústavnej sťažnosti vyplýva, že podľa názoru sťažovateľa počas jeho eskortovania vykonávaného opakovane príslušníkmi ústavu na výkon trestu bol nezákonne obmedzovaný donucovacím prostriedkami.

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

7. Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1

a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

8. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to v časti z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí [§ 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde] a v časti z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie [§ 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde].

III.1. K namietanému porušeniu označených práv nejednoznačne identifikovaným postupom ústavu na výkon trestu:

9. Pri predbežnom prerokovaní tejto časti ústavnej sťažnosti vo vzťahu k petitu ústavnej sťažnosti v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie označených práv „*postupom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Leopoldov*“, ústavný súd konštatuje, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení nemožno v tejto časti považovať za kvalifikovanú ústavnú sťažnosť, o ktorej by ústavný súd mohol konať a rozhodnúť. Jej nedostatok sa vzťahuje na sťažovateľom formulovaný návrh na rozhodnutie (petit), v ktorom nie je jednoznačne (t. j. miestom, časom, bližším popisom) identifikovaný sťažovateľom namietaný postup ústavu na výkon trestu, ktorým mali byť porušené jeho označené práva.

10. V tejto časti nie je sťažovateľom predložený návrh rozhodnutia vo veci samej (petit) vymedzený presne, jednoznačne a určito, teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom na jeho rozhodnutie v uvedenej veci, pričom v dôsledku uvedeného nedostatku by ústavný súd takto navrhovaný petit nemohol premietnuť do svojho rozhodnutia. Ústavný súd pritom nemôže vybočiť z rámca návrhu na rozhodnutie určeného sťažovateľom, nemôže rozhodnúť o niečom inom alebo navyše a nemôže ani sám vykonať konverziu sťažovateľom chybné formulovaného petitu ústavnej sťažnosti. V situácii, keď je petit ústavnej sťažnosti sťažovateľom z hľadiska práva nesprávne formulovaný, musí ústavný súd s ohľadom na viazanosť ústavného súdu petitom ústavnú sťažnosť odmietnuť.

11. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa petitu ako esenciálnej obsahovej náležitosti ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nevyzýval na odstránenie tohto nedostatku ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 233/2021, II. ÚS 270/2021, II. ÚS 433/2021, II. ÚS 99/2022, II. ÚS 131/2023).

12. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní v tejto časti odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd pre úplnosť poukazuje na to, že orgánmi verejnej moci, ktoré sú primárne kompetentné (a zároveň spôsobilé vzhľadom na ich oprávnenia) zaoberať sa tvrdeniami

o nezákonnom postupe ústavu na výkon trestu a preveriť ich opodstatnenosť, sú príslušné zložky Zboru väzenskej a justičnej stráže a Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (§ 65da a nasl. zákona o ZVJS) a príslušný prokurátor [§ 18 ods. 1 písm. a) zákona o prokuratúre, § 96 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

13.1. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ napadol postup ústavu na výkon trestu podnetom adresovaným krajskej prokuratúre, ktorý krajská prokuratúra vybavila upovedomením z 23. augusta 2022.

13.2. Z uvedeného dôvodu by ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti mohol odmietnuť aj podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

III.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými postupom krajskej prokuratúry:

14. Vo vzťahu k sťažovateľom napadnutému postupu krajskej prokuratúry ústavný súd konštatuje, že právomoc ústavného súdu rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Zmysel a účel princípu subsidiarity, ktorý je vyvoditeľný z čl. 127 ods. 1 ústavy, spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a podľa svojej povahy ani nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Koncepcia konania o ústavnej sťažnosti je založená na tom, že predstavuje subsidiárny procesný prostriedok na ochranu ústavou zaručených základných práv a slobôd. Ústavný súd nie je súčasťou sústavy všeobecných súdov či iných orgánov verejnej moci, a preto nemôže nahrádzať ich činnosť. Jeho úlohou je v súlade s čl. 124 a nasl. ústavy ochrana ústavnosti, a nie tzv. bežnej zákonnosti, resp. protiprávnosti. Z tohto pohľadu je nevyhnutnou podmienkou konania, ktorá musí byť pred podaním ústavnej sťažnosti splnená, vyčerpanie všetkých procesných prostriedkov, ktoré zákon sťažovateľom na ochranu ich práv poskytuje.

15. Vo vzťahu k napadnutému postupu krajskej prokuratúry disponoval sťažovateľ opravným prostriedkom – opakovaným podnetom podľa § 36 ods. 1 zákona o prokuratúre, v zmysle ktorého podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor alebo ním určený prokurátor.

15.1. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ napadol postup krajskej prokuratúry opakovaným podnetom, ktorý generálna prokuratúra vybavila upovedomením z 21. novembra 2022. Sťažovateľ teda využil možnosť podania opravného prostriedku proti napadnutému postupu krajskej prokuratúry, o ktorom bolo generálnou prokuratúrou aj rozhodnuté.

15.2. Opakovaný podnet predstavoval účinný prostriedok, prostredníctvom ktorého generálna prokuratúra poskytovala ochranu označeným právam sťažovateľa. Je tak naplnená ústavná podmienka na aktiváciu princípu subsidiarity, ktorý ústavnému súdu odníma právomoc konať a rozhodovať o ochrane označených práv sťažovateľa napadnutým postupom krajskej prokuratúry.

16. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v časti namietajúcej porušenie označených práv napadnutým postupom krajskej prokuratúry odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

III.3. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým postupom generálnej prokuratúry:

17. Petit ústavnej sťažnosti úplne jednoznačne vymedzuje, že ústavná sťažnosť nesmeruje proti upovedomeniu generálnej prokuratúry č. k. IV/3 Gn 1386/22/1000-5 z 21. novembra 2022, ale smeruje „len“ proti napadnutému postupu („konaniu“) generálnej prokuratúry, keďže iba vo vzťahu k nemu sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia svojich označených práv.

18. Napriek tomu, že sťažovateľ petitom ústavnej sťažnosti namieta porušenie označených práv napadnutým postupom generálnej prokuratúry, v odôvodnení ústavnej sťažnosti nepoukazuje na porušenie svojich práv spočívajúce v samotnom napadnutom postupe generálnej prokuratúry, ale svoju argumentáciu smeruje výhradne proti predmetnému upovedomeniu generálnej prokuratúry. Totiž ak sťažovateľ generálnej prokuratúre vyčíta arbitrárnosť jej záveru o zákonnosti eskortovania sťažovateľa, ide nepochybne o výhradu smerujúcu proti rozhodnutiu generálnej prokuratúry (keďže úvahy generálnej prokuratúry sú vyjadrené v jej predmetnom rozhodnutí), a nie o výhradu smerujúcu proti napadnutému postupu generálnej prokuratúry (m. m. II. ÚS 131/2023).

19. Ústavný súd má v ústave a zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, ktorých uplatnenie je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. Inak povedané, ústavný súd môže prijať na ďalšie konanie len taký návrh na začatie konania, ktorý obsahuje všetky náležitosti ustanovené zákonom o ústavnom súde.

20. Z hľadiska predbežného prerokovania tejto časti ústavnej sťažnosti je podstatná najmä požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde, a to požiadavka relevantnej ústavnoprávnej argumentácie (konkrétne skutkové a právne dôvody) namietaného porušenia práv, ako aj § 45 zákona o ústavnom súde, podľa ktorého je ústavný súd viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 tohto zákona neustanovuje inak. Viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania sa prejavuje vo viazanosti petitom, teda tou časťou ústavnej sťažnosti, v ktorej sťažovateľ špecifikuje, akého rozhodnutia sa domáha, čím zároveň vymedzí rozsah predmetu konania pred ústavným súdom z hľadiska požiadavky na poskytnutie ústavnej ochrany. Vzhľadom na to môže ústavný súd rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej ústavnej sťažnosti. Ústavný súd osobitne zdôrazňuje, že viazanosť ústavného súdu návrhom na začatie konania osobitne platí v prípadoch, v ktorých osoby požadujúce ochranu svojich základných práv a slobôd sú zastúpené zvoleným advokátom.

21. Keďže sťažovateľ v petite svojej ústavnej sťažnosti namieta porušenie svojich práv výlučne postupom generálnej prokuratúry, a nie aj predmetným rozhodnutím generálnej prokuratúry, predmetom ústavného prieskumu sťažovateľom namietaného porušenia označených práv môže byť

len označený postup generálnej prokuratúry, pričom však sťažovateľ v odôvodnení ústavnej sťažnosti neuvádza ústavnoprávne relevantnú argumentáciu odvodňujúcu, v čom by podľa jeho názoru malo spočívať porušenie ním označených práv samotným napadnutým postupom generálnej prokuratúry. Ústavná sťažnosť v tejto časti preto nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené zákonom o ústavnom súde.

22. Na uvedenom závere nič nemení ani to, že sťažovateľ sa petitom ústavnej sťažnosti domáha, aby ústavný zrušil upovedomenie generálnej prokuratúry. Nevyhnutným predpokladom, aby ústavný súd mohol pristúpiť k zrušeniu rozhodnutia je, že ústavný súd v prvom rade vysloví porušenie základného práva vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré má zrušiť. Inak povedané, ústavný súd nemôže zrušiť rozhodnutie orgánu verejnej moci, ak najprv (vychádzajúc z petitu) nevysloví, že predmetným rozhodnutím došlo k porušeniu základného práva (m. m. II. ÚS 270/2021, II. ÚS 433/2021, II. ÚS 99/2022, II. ÚS 131/2023).

22.1. Ak teda ústavnému súdu už samotná formulácia petitu ústavnej sťažnosti vôbec nedáva možnosť vysloviť porušenie práv sťažovateľa upovedomením generálnej prokuratúry, ale „len“ postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. IV/3 Gn 1386/22/1000-5, ústavný súd nemôže ani zrušiť upovedomenie generálnej prokuratúry, a to hoci sa sťažovateľ zrušenia tohto rozhodnutia petitom ústavnej sťažnosti domáha.

23. Ústavný súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený advokátom, ktorý je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom. Aj v súvislosti s tým naďalej zostáva v platnosti zásada „*vigilantibus iura scripta sunt*“, t. j. bdelym patrí právo, a to o to zvlášť, ak ide o osoby práva znalé (napr. advokáta).

24. Vzhľadom na to, že nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí sa netýka len formálnych náležitostí ústavnej sťažnosti, ale týka sa petitu ústavnej sťažnosti, resp. aj odôvodnenia ústavnej sťažnosti ako esenciálnych obsahových náležitostí ústavnej sťažnosti, ústavný súd sťažovateľa, ktorý je zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, nevyzýval na odstránenie nedostatkov ústavnej sťažnosti (m. m. II. ÚS 102/2019, II. ÚS 233/2021, II. ÚS 270/2021, II. ÚS 433/2021, II. ÚS 99/2022, II. ÚS 131/2023).

25. Ústavný súd preto pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom ustanovených náležitostí.

26. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. marca 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu